

چکیده پایان نامه شماره: 11067 دکترای عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه. سال تحصیلی 1401-1402
نگارنده: فاطمه کیوان

عنوان پایان نامه: اثرات ایمونومودولاتوری نارنجین در موش های Balb/c ایمن شده با اوآلبومین

نارنجین یک فلاونوئید طبیعی است که در گریپ فروت و سایر مرکبات یافت می شود. اثر تجویز خوراکی یک ماهه نارنجین (10، 20 و 40 میلی گرم بر کیلوگرم) یا پردنیزولون (2 میلی گرم بر کیلوگرم) بر عملکرد ماکروفاژهای صفاقی در اولین مجموعه آزمایش ها مقایسه شد. ارزیابی های جداگانه ای بر روی اثرات نارنجین بر پاسخ های لنفوسیتی کمکی (Th) در داخل بدن و خارج از بدن و زیر مجموعه های آن ها در موش های ایمن شده با اوآلبومین (OVA) انجام شد. حیواناتی که با OVA تیمار شدند، دوزهای خوراکی مختلفی از نارنجین یا پردنیزولون را از دو روز قبل از ایمن سازی تا 28 روز پس از ایمن سازی دریافت کردند. تجویز نارنجین یا پردنیزولون باعث کاهش انفجار تنفسی، نیتریک اکسید و تولید IL-12 ماکروفاژها شد و در عین حال تولید IL-10 آن ها را افزایش داد. ماکروفاژهای جدا شده از موش هایی که 40 میلی گرم بر کیلوگرم نارنجین دریافت کردند، پتانسیل فاگوسیتوزی بیشتری نسبت به آن هایی که از موش هایی که پردنیزولون دریافت کردند، داشتند. نتایج *in vivo* نشان داد که موش های تحت درمان با 40 میلی گرم بر کیلوگرم نارنجین یا پردنیزولون، حساسیت بیش از حد تاخیری را در مقایسه با موش های کنترل کاهش داده اند. شاخص تکثیر اسپلنوسیت در گروه تحت درمان با پردنیزولون کمتر از گروه تحت درمان با نارنجین بود، حتی در 40 میلی گرم/کیلوگرم. در کشت طحال، هر دو عامل بیان T-bet را کاهش دادند اما بیان FOXP3 را افزایش دادند. نارنجین، برخلاف پردنیزولون، بر بیان GATA3 تأثیری نداشت. دوز 40 میلی گرم/کیلوگرم نارنجین ROR γ t را به طور موثرتری نسبت به پردنیزولون کاهش داد. از آنجایی که نارنجین تکثیر لنفوسیت های اختصاصی آنتی-ژن را کمتر از پردنیزولون مهار می کند و قادر به تغییر سطح پاسخ های Th2 نیست، این نشان دهنده پتانسیل آن برای عمل به عنوان یک تعدیل کننده ایمنی در مقابل خواص سرکوب کننده سیستم ایمنی پردنیزولون است.

واژگان کلیدی: اوآلبومین، ایمونومودولاتور، موش Balb/c، نارنجین